

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 10. Maximus in Italia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. mæ conscripsit; in quibusdam locis Hebraicum textum citat, quam linguam didicisse poterat ex commercio Judæorum, qui magno numero Antiochiæ degebant, & ex magna linguæ Syriacæ, quam indigenæ loquebantur, cum Hebraica propinquitate. Psalmos quoque Antiochiæ explicavit, item integra S. Matthæi, & S. Joannis Evangelia, Epistolam ad Romanos, duas Epistolas ad Corinthios, & duas ad Timotheum. Dicit, se post Pascha non nisi diebus Dominicis, & per anni decursum una circiter per hebdomadam vice concionari, quamvis in singulis conventibus peroraret. Talis fuit Joannes Presbyter, qui populum Antiochenum, gravi ira Imperatoris Theodosii perterritum, solatus est.

§. X.

Maximus in Italia.

Zof. l. IV. p. 766. 767. Interim Maximus, cum Valentianum spe pacis, & amicitia specie diu fessisset, minimo, quam poterat, strepitu exercitum versus Italiam movit, & superatis alpibus, Aquilejam contendit, occupaturus imparatum. At Valentianus, unacum Justina Matre navigio impositus, trajecto mari, Theffalonicam venit, ubi deinde sub finem anni 387 se, suamque fortunam Theodosii arbitrio permisit. Maximus facile Italiam, ipsamque urbem Romanam

mam subjugavit; Africa quoque Imperium Sæculum IV.
victoris non detrectavit. Ubi audiisset, A. C. 388.
Romæ Synagogam subjectis flammis con- *Ambr.ep.41.*
sumptam, Edictum misit, ut tranquill- *ad Theo. §.23*
tati publicæ consulere. Hinc populus
Christianus dicebat: *Quam fortunam*
speret Princeps iste, cum factus sit Ju-
deus?

Theodosius, comperto, Valentinia- *Socr.V.c.12*
num Thessalonicam advenisse, Filio Ar- *Soz.VII.*
cadio Constantinopoli relicto, illuc ad *c. 14.*
eum advectus est; ubi colloqui cœpe- *Theod.V.c.5*
runt, ait: *Mirum non est, pessimo loco sta-*
re res tuas, & Maximo omnia ad vota suc-
cedere, nam veram Religionem, quam tu
oppugnas, ille tuetur; ita juveni errores,
quos a Matre Ariana hauserat, exemit,
& veræ Ecclesiæ reddidit. Imo Valen-
tinianum in Regnum restituere, & Gra- *Aug.V.civi.*
tiani necem ulcisci aggressus est, quamvis *6. c. 26.*
proprio commodo melius consulturus vi-
deretur, si infelicis Valentiniani spoliis
suam augere potentiam, & cum Maximo
Imperium partiri voluisset, quem ingen-
tibus viribus nixum a se offendi, non ex-
pedire hactenus judicaverat. Nunc au-
tem aperte Maximi hostem professus,
bellum paravit.

In illa commoratione Thessalonicæ *L.14. C. Th.*
Theodosius legem edidit contra hæreti- *de hæret.*
cos, datam 10. Martii anno 388. & ad Cy-
negium, Præfectum Prætorio Orientis,
missam.

K k k 2

Sæculum IV. missam. Ex urbibus ejici, præsertim Apollinaristæ, jubentur, prohibentur vero
 A. C. 388.

L. 15. *ibid.*

Episcopos, aut Clericos instituere, & conventus agere, imo ultra Imperatoris auri-
 bus molestiam creare. Decima quarta Junii ejusdem anni, duo Imperatores, Stobæ in Macedonia degentes, legem tulerunt, ad Trifolium Præfectum Prætorii in Italia directam, & eadem, quæ superior, prohibentem, atque ideo potissimum condita videtur, ut aboleretur illa, quam Valentinianus, seu potius Justina Mater ejus vigesima tertia Jan. 386. Arianis faventem ediderat.

Sup. XVIII
 S. 43.

§. XI.

S. Gregorii Nazianzeni exitus.

Or. 46. p. 721
 Soz. VI. e. 27.
 Lex, contra Apollinaristas lata, fructus fuisse creditur zeli, quo S. Gregorius Nazianzenus fervebat; quamvis privatus viveret, non ideo tamen tam Ecclesiæ universalis, quam particularis Ecclesiæ Constantinopolitanæ mala minus dolebat. Hinc ad Episcopum Nectarium scripsit in hæc verba: *Qui Arii, seu Eudoxii Sectam sequuntur, ad ostentationem hæresin profitentur, & conventus agunt, non aliter, ac si per Cæsarem Decreta idliceret. Macedonianorum insolentia eo usque crevit, ut sibi Episcoporum nomen tribuant, & Eleusium ordinationum suarum auctorem jactent. Eunomius pestis nostra dome-*